

ที่ ๙๗/๒๕๕๙

ที่ ๙๗/๒๕๕๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการลา

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ ศธ ๐๔๘๒.๐๔/๐๐๖๐
ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์แจ้งว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจน์มณัส พชรบดี คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้ยื่นแบบใบลาไปต่างประเทศและใบลาพักผ่อนหลังจากที่เดินทางไปต่างประเทศแล้ว โดยแจ้งให้ รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน คณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้ยื่นแบบใบลาตั้งกล่าวแทน โดยให้เหตุผลว่าเพื่ออุปสมบทวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสทรงพระชนมายุ ๘๙ พรรษา ที่ประเทศอินเดีย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จึงขอหารือเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. ผศ. กัญจน์มณัส พชรบดี ได้ให้บุคลอื่นยื่นใบลาพักผ่อน (๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙) และประสงค์จะขอลาพักผ่อนตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึง ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีกำหนด ๒๖ วัน (๑๙ วันทำการ) ซึ่งเป็นการยื่นใบลาพักผ่อนย้อนหลัง หากผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลาพักผ่อน จะถือว่าเป็นการขาดราชการ และมีความผิดวินัยหรือไม่

๒. ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ ได้กำหนดให้ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลา หรือในระหว่างวันหยุดราชการให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งในกรณีนี้ ผศ. กัญจน์มณัส พชรบดี ได้ยื่นหนังสือขออนุญาตไปต่างประเทศและแบบใบลาไปต่างประเทศหลังจากที่เดินทางไปต่างประเทศแล้ว ดังนั้น จึงขอหารือว่า กรณีดังกล่าวจะต้องดำเนินการทำเรื่องขออนุญาตไปต่างประเทศหรือไม่ และหากต้องดำเนินการขออนุญาตไปต่างประเทศและมหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วไม่อนุญาต กรณีจะมีความผิดหรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามข้อหารือของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เป็นกรณีที่มีข้อเท็จจริงเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีการใช้นับคับอยู่ สำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์โดยอ้างอิงตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ กำหนดให้ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ จึงเห็นได้ว่า การใช้สิทธิลาพักผ่อนนั้น ข้าราชการผู้ใดต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงจะหยุดราชการได้ และตามระเบียบฯ มิได้เบียดเบี้ยวให้ผู้อื่นลาพักผ่อนแทนได้ ส่วนการขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศนั้น ระเบียบฯ ข้อ ๑๓ ได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่าง

การตามระเบียบนี้ หรือในระหว่างวันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นตรง จึงเห็นได้ว่า ตามระเบียบฯ การเดินทางไปต่างประเทศนั้น ข้าราชการผู้ล่าต้องมีการเสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจแล้ว จึงจะเดินทางไปต่างประเทศได้ เช่นเดียวกัน ดังนั้น กรณีตามข้อหารายเมื่อ พศ. กัญจน์มณัส พชรบดี ได้หยุดราชการและเดินทางไปต่างประเทศโดยได้ยื่นใบลาพักผ่อนและหนังสือขออนุญาตไปต่างประเทศหลังจากที่เดินทางไปต่างประเทศแล้ว (ยื่นวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔) ย่อมเป็นการขออนุญาตลาพักผ่อนและขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ และข้อ ๑๓ ซึ่งเป็นการปฏิบัติผิดระเบียบของทางราชการ และหากผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้พิจารณาไม่อนุญาตการลาพักผ่อนและการขออนุญาตไปต่างประเทศดังกล่าวแล้ว กรณีก็ย่อมเป็นความผิดเพิ่มเติมขึ้นอีกส่วนหนึ่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

_____
ปริญญา ๙๒๒

(นายระพีพันธุ์ สรีวัฒน์)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ฝ่ายนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง
โทร. ๐ ๒๒๒๕๒ ๒๖๖๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๗๘๘๖

